

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA: 34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83-177	Polletna naročnina Lir 3.000
PODUREDNIŠTVO: 34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646	Letna naročnina » 6.000
	Letna inozemstvo » 8.000
	Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXVIII. - Štev. 17 (1399)

Gorica - četrtek, 22. aprila 1976 - Trst

Posamezna številka Lir 150

Zaskrbljenost slovenske manjšine

Ob podpisu Osimskega sporazuma (novembra 1975) in vse naslednje mesece smo slišali mnogo izjav o nadvse optimističnih izgledeh, ki da se odpirajo med Italijo in Jugoslavijo na vseh področjih medsebojnega sodelovanja od gospodarstva in trgovine pa do prometnih zvez, kulture in ekologije ter, kar nas kot zamejski del slovenskega naroda posebno zanima, zaščite narodnih manjšin (italijanske v Jugoslaviji in slovenske v Italiji).

O tem vprašanju izrecno govori 8. člen sporazuma, ki pravi: »V trenutku, ko preneha veljati poseben statut, priložen Londonskemu memorandumu o soglasju z dne 5. oktobra 1954, izjavlja vsaka stran, da bo obdržala v veljavi notranje ukrepe, ki so že bili sprejeti v okviru izvrševanja omenjenega statusa in zagotovila v okviru svojega notranjega prava, da se ohrani raven zaščite pripadnikov etničnih manjšin, ki je predvidena z določbami posebnega statuta.«

V nadaljnjih izjavah odgovornih italijanskih in jugoslovanskih državnikov pa je bilo rečeno, da bosta Italija in Jugoslavija uresničili »maksimalno možno zaščito« narodnih manjšin na svojem ozemlju.

SLOVENSČINA V JAVNIH ODNOSIH

Od podpisa sporazuma in omenjenih slovenskih izjav je preteklo šest mesecev, a konkretnih dejanj ni še od nikoder. Nasprotno — stanje slovenske manjšine v Italiji se je stvarno in politično celo poslabšalo. Komaj se je namreč posušilo črnilo na podpisih Osimskega sporazuma, je rimska vlada s posebnim pismom sporočila tržaškemu županu, da ni mogoče uporabljati slovensčine v izvoljenih organih javnih ustanov.

In tako smo bili potem priča znanim dogajanjem, ko je svetovalec Slovenske skupnosti in znak protesta zapustil občinsko dvorano in je ravno tako bilo onemogočeno slovenskima izvoljenima predstavnikoma v tržaškem pokrajinskem ter v deželnem svetu govoriti v materinem jeziku.

Ob tej priložnosti smo od odgovornih predstavnikov vladajočih strank pričakovali vse kaj drugega kot odločno zavrnitev te osnovne pravice do uporabe materinega jezika v vseh odnosih z javnimi oblastmi.

V zadevno razpravo je tedaj, kot se spominimo, posegel sam načelnik svetovalske skupine DC v deželnem svetu Coloni, ki so mu kot bivšemu pokrajinskemu tajniku znane zahteve Slovencev. Zato bi bilo pričakovati, da jih bo primerno upošteval. V resnici pa je za sedanje razmere po Osimu nastopil z neobičajno zaprtostjo do iskrenega reševanja slovenskih problemov, ko je zavrnil ne samo uporabo slovensčine v izvoljenih organih, temveč tudi samo načelo dvojezičnosti in javnih upravah sploh. Zadevne zahteve manjšine po enakopravnosti obeh deželnih jezikov je enostavno označil za »abstraktne in provokatorske«.

Takšno zadržanje večinske stranke do konkretne zaščite slovenske narodne manjšine v deželi Furlaniji-Juljski Benečiji ni v duhu ozračja prijateljstva med obema državama, ne dela časti večinski stranki, ki se v imenu in programu sklicuje na krščanstvo. Zato je povsem negativno odjeknilo med našo manjšino.

Ce bi omenjeni predstavnik večinske stranke vsaj približno poznal narodno dušo in trenutno razpoloženje zamejskih Slovencev, bi zastopal drugačna stališča do njihovih problemov. Dežela sama ima možnosti in pristojnosti, da bi vsestransko zasledovala in preučevala dogajanja med slovensko manjšino in tako nudila svojim odgovornim organom in funkcionarjem poznavanje problematike manjšine, da se ti ne bi zapletali v nestvarna in nemogoča stališča, kot se sedaj dogaja. Kdaj bo sploh začela delovati takšna služba pri deželni vladi? Ena lastovka še ne naredi pomladi!

UKVE — AVTOPORT PRI FERNETIČIH

Kljub pozivom od vseh strani, naj imamo Slovenci zaupanje v boljše čase, ki

da se nam odpirajo po novembrskem sporazumu, je nato prišlo do prepovedi tečaja slovenskega jezika v osnovni šoli v Ukvah, Merodajne in politične oblasti bi lahko zadevo rešile v 48 urah, toda ker so na tihem upale, da bodo starši otrok popustili, so jih dva meseca pustile zmrzovati v cerkvi. Sele na odločne proteste od vseh strani in ko je vlada bila na tem, da objavi zakonski predlog o ratifikaciji Osimskega sporazuma, in se tečaj bliža h koncu, so izdale zadevno dovoljenje.

Medtem se zastruje vprašanje avtoporta pri Fernetičih, ker se lastniki zemljišč upirajo krivičnim postopkom in repentatorska občina noče še izdati gradbenega dovoljenja za nadaljevanje del. Slovenska manjšina zahteva, naj se tovrstno postajališče prenese na področje napovedane proste cone, ki je na drugi strani državne ceste.

Zaradi tega so krogi, ki so blizu pobudnikov avtoporta, zagnali pravo kampanjo proti stališčem slovenske narodnostne skupnosti ter hočejo diskreditirati vse njihove predloge in pobude za enakopravno sodelovanje in soodločanje pri problemih, ki zadevajo njihove življenjske interese.

Ali je potem kaj čudnega, če Slovenci gledamo vsak dan bolj skeptično na pobude kot je avtoport in industrijska cona na Krasu, pri uresničenju katere nas hočejo popolnoma prezreti.

Dovolj zgovorno je dejstvo, da je rimska vlada v zakonskem osnutku za ratifikacijo in izvajanje Osimskega sporazuma določila 300 milijard lir za uresničenje sodelovanja med obema državama na gospodarskem in trgovinskem področju in za »pospeševanje kulturne dejavnosti in pobud za ohranitev in obnovitev spomenikov, umetniških pričevanj in grobov, povezanih z zgodovino in tradicijami italijanske etnične skupnosti v Jugoslaviji.«

Slovenci in slovenska manjšina pa nismo v zakonu niti omenjeni, čeprav predstavljamo Osimski sporazum neločljivo celoto, kar pomeni, da morata obe državi istočasno izvajati vse v njem vsebovane obveznosti, torej tudi tiste do narodnih manjšin.

SAMOSTOJNI ŠOLSKI OKRAJI

Končno je še odprto vprašanje samostojnega šolskega okraja — enega ali več. Decembra se je deželi zelo mudilo in je hotela to vprašanje v kratkem času rešiti. Na odločne zahteve slovenskih političnih, kulturnih in šolskih krogov sta predsednik deželnega odbora Comelli in novi odborniki za šolstvo Mizzau dala sicer vzpodbudne izjave, da bo dežela ugodila upravičeni zahtevi po samostojnih šolskih okrajih za slovenske šole v deželi.

Toda v zadnjem času je vse spet utihnilo, v tisku pa se pojavljajo stališča, da brez spremembe pooblaščenih šolskih dekretov ni mogoče ustanoviti posebnega okraja za slovenske šole.

Tržaška provinca pa prihaja na dan s predlogom po ustanovitvi treh šolskih okrajev v tržaški pokrajini, od katerih bi eden vključeval večje število slovenskih šolskih zavodov, kar je zopet nesmisel, če ne vključuje vseh slovenskih šol.

Pošteno bi bilo, predlagati prosvetnemu ministrstvu samostojen okraj ali okraje za slovenske šole v okviru sedanjih zakonov. Če je potrebno spremeniti zakon, naj se dežela zavzame za njegovo ustrezno spremembo. Vsaka drugačna rešitev je slepomišenje.

Navedli smo nekaj dejstev in okoliščin, ki zadnje mesece povzročajo zaskrbljenost med slovensko narodnostno skupnostjo v deželi. Zaskrbljenost, da kljub svečanim in lepim obljubam in zagotovitvam, naj imamo zaupanje in potrpljenje, še vedno ni videti znakov dobre (tj. politične) volje po korenitem in doslednem reševanju življenjskih problemov slovenske narodne manjšine.

a. t.

V znamenju volje ljudstva

Volitve so lahko izraz ljudske volje ali pa tudi ne. To zavisi od tega ali so svobodne ali pa le orodje oseb na oblasti. Če so volitve izmaličene ali sploh niso dovoljene, si ljudstvo pomaga na druge načine: z demonstracijami, z atentati, s pasivnim zadržanjem.

NA KITAJSKEM

V komunistični Kitajski volitev v našem smislu ne poznajo. Voljo ljudstva naj bi izražali lepaki po zidovih. Ti so neke vrste barometer, kaj se dogaja znotraj partije.

Zadnje tedne so se v glavnem mestu države v Pekingu ponavljale množične demonstracije. Stotisoči so vzklikali dan za dnem proti izdajalcem domovine, kontrarevoluciji, proti odmiku od partijske linije, proti vdoru kapitalizma v partijske vrste. Vsi so vedeli, kdo je bil tarča teh protestnih manifestacij.

Slo je za Teng-Hsia-pinga, ki naj bi po Čunelajovi smrti prevzel mesto predsednika vlade. Pa se je takoj videlo, da mu del partijskega vodstva z Maom na čelu nasprotuje. Zato je ostal le podpredsednik vlade, medtem ko se je partija pripravljala, da ga odslavi ob prvi priložnosti.

In to priložnost so ustvarili Tengovi pristaši. Ob obhajanju spomina Čuenlaja, katerega varovanec je Teng bil, so sprožili demonstracije, ki so bile očitno usmerjene zoper Tengove nasprotnike. To je bil kitajski način volitev. Tengovi pristaši sicer niso

uspeli, a opozorili so nase in na razcep v kitajski partiji.

Teng je bil razrešen vseh svojih funkcij: ni več eden od podpredsednikov partije, ni več podpredsednik vlade, ni več načelnik generalnega štaba oboroženih sil. Milostno mu je bilo dovoljeno, da je še lahko član stranke, medtem ko so množice po cestah vzklikale: »Proč s Tengom! Obešen naj bo!«

Nasledil ga je Maov človek, 56-letni Hua Kuo-teng. Ta je postal takoj predsednik vlade in prvi podpredsednik partije, tj. Maov naslednik. Tako so se zaključile »volitve« na Kitajskem.

V CISJORDANIJI

Cisjordanija je tisti del Palestine, ki leži na zahodnem delu reke Jordan. Do leta 1967 je spadala pod kraljestvo Jordanijo, od tedaj pa je pod izraelsko upravo.

Pred kratkim so Izraelci v tem zasedenem delu izvedli občinske volitve, ki pa so takoj dobile politično obeležje. Izraelci so upali, da bodo Palestinci izvolili kot pri prejšnjih volitvah ljudi, ki so zmernih idej in pristaši kralja Huseina. Pa so ostali razočarani. Ljudje so podprli kandidate, ki so povezani s Palestinsko osvobodilno organizacijo ter jo vodi Arafat in ki hočejo samostojno arabsko-palestinsko državo, ločeno od Jordanije in brez kralja Huseina.

Eden sedanjih kandidatov na volitvah je dejal: »Leta nazaj so se Izraelci opirali na šejke in bo-

gate družine, katerim je vseeno, ali je Palestina pod kraljem Huseinom ali izraelsko zasedbo, samo da naprej dobro služijo in ostajajo na oblasti. Sedaj pa je pobudo vzela v roke Palestinska osvobodilna organizacija. Mi hočemo lastno državo.«

Volivnih upravičencev je bilo 300.000, glas pa je oddalo 72,3 odstotka. Prvič so volile tudi žene. V Nablusu je palestinska lista Arafatovih pristašev osvojila vseh deset možnih sedežev, v Hebronu sedem od deset, v Ramalahu devet od deset. V bodoče izraelske oblasti te stvarnosti ne bodo mogle več obiti.

NA PORTUGALSKEM

To nedeljo bodo po dolgih desetletjih spet demokratične volitve na Portugalskem. Ustavodajna skupščina je uspešno končala svoje delo. Izglasovala je tudi sklep, da parlament, ki bo izšel iz nedeljskih volitev, do leta 1980 ne sme spreminjati ustave, kasneje pa le z dvotretjinsko večino.

Ustava ima izrazito socialističen značaj. Vsa proizvajalna sredstva in zemlja naj bi polagoma prešle v skupno last. Tež nameri se upirajo zlasti kmetje na severu države, ki so odločno proti razlaščenju zemlje. Tako prihaja do množičnih manifestacij, spopadov in tudi atentatov.

Vendar je vladi admiralca Azeveda uspelo, da je ohranila red brez kakšne večje uporabe varnostnih sil. Za vse resnične demokrate je bilo tudi veselo presenečenje, da se je vojska znebila skrajno levičarskih elementov, uredila svoje vrste in sklenila oblast predati civilistom. Poskus komunistov, ki so se hoteli poslužiti dela vojske, za prevzem oblasti, je vsaj zaenkrat doživel neuspeh. Verjetno bodo to potrdile tudi nedeljske volitve.

ZAHODNA NEMCIJA

Za 3. oktober so predvidene državnozbornske volitve tudi v Zah. Nemčiji. Vse kaže, da bo prišlo do zamenjave oblasti. Povezava socialdemokratov z liberalci, ki sedaj vladajo, doživlja močno krizo.

To so pokazale tudi zadnje volitve v deželi Baden-Württemberg. Se nikdar ni CDU, tj. Krščansko-demokratska zveza dosegla tako visokega odstotka glasov: kar 56,7. Liberalci pa so nasprotno padli za 2,4 %, socialdemokrati pa za 3,3 %.

Slednji so razklani v desno in levo krilo, liberalci pa se prerekajo, s kom naj gredo v povezavo po volitvah: ali s CDU ali s sedanjimi zavezniki. Kjer pa se prepirata dva, tretji dobiček ima.

Za nemško Krščansko-demokratsko stranko čas, ko je bila v opoziciji, ni bil brez koristi. Utrdila je svoje vrste in prenovila vedno bolj usmerjajo k njej.

Tudi italijanski Krščanski demokraciji bi prehod v opozicijo za eno parlamentarno dobo verjetno le koristil, če bi obstajala možnost, da bodo čez pet let spet svobodne volitve. Prav ta »če« pa je dvomljiv. Komunisti niso socialdemokrati in do sedaj se še ni nikjer zgodilo, da bi se potem, ko so prišli na oblast, tej oblasti zopet demokratično odrekli. Želeli bi biti krivi preroki, toda govorica dejstev je močnejša kot pobožne želje.

Tuji delavci v Nemčiji

Nemški škof Jansens iz Hildesheima se je v postnem pastirskem pismu zavzel za tuje delavce v Nemčiji. Opozoril je na nekatere pomanjkljivosti župnijskih skupnosti. Naštevajo naslednje: tujim delavcem ne nudijo svojih prostorov za zbiranje ali to store zelo nerade; v župnijskih svetih niso zastopani tuji delavci; le redko se bereta berilo in evangelij v jeziku tujih delavcev; škofijški listi se ne ozirajo na tuje; bogoslovci se ne učijo jezika tujih delavcev.

Potem škof nadaljuje: Tuje delavce smo poklicali mi. Brez tujih delavcev bi morali mnogo tovarn zapreti. Tuji delavci med drugim opravljajo najtežja in naj-

bolj umazana dela. Tuji delavci so najboljše delovne moči, saj podjetja sprejemajo le mlade ljudi. Oviranje, da bi se z delavci združile njihove družine, je krivično in nekrščansko.

■ Namesto princa Sihanuka, ki je pred dvema tednoma odstopil z mesta poglavarja (kamboške države, je bil izvoljen voditelj »rdečih Kmerov« in poveljnik »ljudske« vojske Kieu Sampan. Novi predsednik Kambodže ima 45 let in je znan po svojih radikalnih idejah, s katerimi skuša dati svoji deželi skrajno kolektivistični pečat.

V ljudski republiki Kitajski je kolo najbolj uporabljeno transportno sredstvo. Samo v Pekingu kroži 2.200.000 koles. Konec leta 1947 jih je bilo v državi 50 milijonov, vse kitajske proizvodnje. Od leta 1949, ko so bile v deželi le tri skromne tovarne koles, se je izdelava povečala za 371 krat. Danes izvaža Kitajska kolesa v 50 držav Azije, Afrike in Latinske Amerike. Kitajska partija je postavila geslo: »Oslanjaj se na obe nogi! Rabi kolo, da ostaneš zdrav in da bo promet tekel brez ovir.« Morda bodo prišli časi, da se tudi nam to geslo ne bo zdelo več nespametno.

foto asca

Kdo spodkopava enotnost med zamejskimi Slovenci

Zadnje tedne opažamo, da je Katoliški glas vse bolj tarča zlonamernih kritik in napadov slovenskih časopisov iz sosednje matične republike Slovenije. Če se dobro spominjamo, se je začelo januarja letos, ko se je proti Katoliškemu glasu obregnila SZDL iz Nove Gorice, čes da s svojim pisanjem moti dobre odnose med Italijo in Jugoslavijo. Polemika je nato prešla na republiško raven, ko je ljubljansko Delo 24. marca ponovilo napad in, kar je še hujše — zagrozilo z diplomatskimi koraki pri italijanskih oblasteh! Nato se je Delo še enkrat oglasilo, ko je 3. aprila objavilo pismo dr. Zalokarja. Za Delom je napade povzel Nedeljski dnevnik z dne 18. aprila, ko je za svoje izpade na Katoliški glas izkoristil obiske svojega dopisnika Marjana Remica pri nekaterih naših rojakih v Benečiji in na Goriškem. Ne bi se radi spuščali v podrobnosti člankov v omenjenih listih, ker jih je že Katoliški glas ponatisnil v prejšnjih številkih, čeprav bi imeli marsikaj pikrega pripomniti zlasti na račun časnikarja Remica v zvezi z njegovim netočnim in pavšalnim pisanjem. Rečemo lahko samo to, da se v njegovem zadnjem članku pozna, da ga je napisal po naročilu od zgoraj, kajti od njega smo lani brali vse bolj tehtne in objektivne članke o življenju zamejskih Slovencev. Isto bi lahko rekli o nič kaj originalnem pismu dr. Zalokarja ljubljanskemu Delu in tržaškemu Primorskemu dnevniku.

KAJ SE SKRIVA V OZADJU?

Pa pustimo osebe in imena listov zaenkrat ob strani in vprašajmo se raje, zakaj so sredstva javnega obveščanja onstran meje sprožila to donkihotsko kampanjo proti Katoliškemu glasu in zakaj prav v tem času, čeprav le-ta (KG) »ni glasilo sovražnikov Jugoslavije«, kot piše sam članek v Delu. Ali hočejo s tem razdvajati katoliške in demokratične vrste med zamejskimi Slovenci? Ali hočejo, da bi Katoliški glas pisal samo strogo verske članke kot Družina (ki so jo kljub temu v Sloveniji večkrat zaplenili)? Ali res hočejo, da bi se zamejski katoličani in oni iz osrednje Slovenije tesneje povezali? Ali hočejo vplivati, da ne bi Katoliški glas včasih tudi kritično ocenjeval držanje matične domovine do zamejskih rojakov pod Italijo in Avstrijo? Ali želijo morda, da bi Katoliški glas prenehal izhajati in bi Slovenci pod Italijo tako izgubili eno svojih tiskanih glasil?

Takšna in podobna vprašanja se vsiljujejo zamejskim Slovincem, ki smo po podpisu Osimskega sporazuma vse bolj zaskrbljeni, saj nam italijanska oblastva nočejo priznati materinega jezika v javnih odnosih, avtonomije slovenskega šolstva in drugih oblik celovite zaščite. V tem našem vsakdanjem boju za obstoj in razvoj nam je v veliko oporo naš slovenski zamejski tisk, ki ne glede na svojo idejno usmerjenost odločno podpira te naše napore. V tem pogledu vlada res neka spontana enotnost. Pa tudi drugače zamejski listi poredko polemizirajo med sabo, čeprav o raznih problemih pišejo vsak s svojega zornega kota. Torej dosežena je dobra stopnja demokratičnega sožitja.

Zato nas neprijetno prizadene vsak napad na naš zamejski tisk, pa naj pride iz Argentine ali iz Ljubljane. Kajti zamejski Slovenci vemo, da nam je lasten tisk potreben kot nam je potrebna matična domovina. Zato javno v tisku tako rekoč kličemo na pomoč italijanske oblasti, naj zaženejo nadzorovati slovenski zamejski tisk, predstavlja gorostasen spodrsilaj. Čeprav ni ne pravno ne politično izvedljiv v demokratični in pluralistični ureditvi italijanske države, vendar je že sam namig za zamejske Slovence nož v hrbet, ker spominja na fašistične čase, ko so oblasti slovenski tisk nadzirale in ga potem ukinile.

VEČ PREMISLENOSTI IN OBJEKTIVNOSTI

Časnikarjem iz republike Slovenije bi z naše strani svetovali, naj se bolj poglobijo v razmere v zamejstvu, kajti nepremišljeni pozivi na tukajšnje državne oblasti, naj bolj pazijo na nas, kaj pišemo, lahko objektivno dosežejo samo to, da zamejski Slovenci izgubijo zaupanje v matično državo. Mi tega ne želimo, zato bi bilo toliko bolj nerazumljivo, da bi to želele doseči oblasti matične domovine, ki morajo svoje narodne manjšine vsestransko podpirati, ne pa jih tirati v malo dušje ter pod pritisk vladajoče večine.

Iz istih razlogov bi od časnikarjev in njihovih listov pričakovali, da svoje bralce zadostno informirajo o dejanskih raz-

merah, kako so zamejski Slovenci politično, kulturno in drugače opredeljeni in organizirani. Zato ne moremo mimo omalovažujočega odnosa, ki ga osrednji slovenski tisk izkazuje do katoliško-demokratičnih organizacij in njihovih predstavnikov. Tako časnikar Marjan Remic, ko vprašuje za mnenje o Katoliškem glasu Jožka Sirka in Mira Gradnika, ju bralcem sploh ne predstavi. O Gradniku piše le, da je podpredsednik slovenske skupnosti na Goriškem. Pri tem piše »slovenske skupnosti« z malo začetnico, čeprav gre za ime organizacije! Kaj šele, da bi bralcem v Sloveniji pojasnil, kaj je Slovenska skupnost (samostojna politična organizacija zamejskih Slovencev proti vključevanju v italijanske stranke, ki ga matična domovina dopušča in tudi priporoča). Njeno osnovno načelo je, da smo predvsem Slovenci in kot Slovenci moramo biti enotni. Premalo nas je, da bi svoje moči drobili med razne italijanske stranke.

Nobena skrivnost ni, da Katoliški glas podpira takšno enotnost, ne podpira pa drobljenja sil in glasov Slovencev med tujerodne vsedrjavne stranke. — In tako smo pri vprašanju, kdo spodkopava enotnost med zamejskimi Slovenci.

Zamejski Slovenec

»Praznik pomladi« v Doberdolu

Ura je bila že krepko čez polnoč, ko smo po velikonočnem ponedeljku pospravljali mize in stolice za zadnjimi odhajajočimi gosti z dvorišča ob župnijskem domu, kjer se je bil pravkar zaključil nadvsa pričakovanja uspeli »Praznik pomladi«. Zadovoljni so bili gostje — naši rojaki, ki so po stari navadi prihiteli s Tržaškega in Goriškega in so tu med nami prebili nekaj prijetnih uric v prijateljski družbi. Še bolj pa so bili zadovoljni poživljajoči člani SKPD »Hrast«, ki so mogli ob zaključku ugotoviti, da njihov trud ni bil zastonj.

Čeprav je letošnje pomladansko vreme bolj suho, je bilo kot nalašč prav v zadnjih dneh velikega tedna nekaj plohi tudi pri nas na Krasu. Na velikonočni ponedeljek je napolnil lep sončen dan, kasneje pa smo se začeli bati, da se ne bi ponovile nevihte prejšnjih dni.

Tokrat nam je bilo pa res prizaneseno. Dež je padel v Trziču, v Jamljah, pri Sestlanu, v Doberdolu pa komaj nekaj kapljic. Tako se je mogel praznik nemoteno začeti in nadaljevati v veliko veselje prirediteljev in vseh gostov, ki so od vseh strani prihiteli v Doberdolu.

Kakor napovedano, se je praznik pričel z odprtjem razstave slikarja Antona Miheliča v župnijski dvorani. Slikar se je našemu občinstvu predstavil s preko 30 deli. Ves čas, dokler je trajal praznik, so obiskovalci vstopali tudi v razstavnici prostor in občudovali razstavljen dela, ki predstavljajo predvsem domače kraške

Manjšinsko srečanje v Železnem

Od 12. do 16. aprila je bil v Železnem (Eisenstadt) na Gradiščanskem v Avstriji vsakoletni seminar mladinske komisije federalistične unije evropskih narodnostnih skupnosti (FUENS). Seminarja se je udeležilo 35 predstavnikov desetih evropskih manjšin: Danci v Nemčiji, predstavnika iz Komovske in Wallesa v Vel. Britaniji, Slovenci iz Italije in Koroške, gradiščanski Hrvati, nemško in francosko govoreči Aostanci, Nemci na Danskem in predstavnika nemško govoreče manjšine v Alzaciji v Franciji.

Slovence v Italiji sta zastopala Veronika Breclj in Ivo Jevnikar kot predstavnika včlanjenega Slovenskega kulturnega kluba. Razumljivo, da je bil spored predvsem problemom gradiščanskih Hrvatov, ki imajo podobne težave kot koroški rojaki.

Gradiščanskim Hrvatom je bilo posvečeno uvodno predavanje predsednika hrvaškega kulturnega društva Müllerja ter drugih predstavnikov in folklorni večer domače skupine »Veliko kolo Slavuj«. Sledil je avtobusni izlet po Gradiščanskem z obiskom sedeža hrvatskega kulturnega društva, dvojezične osnovne šole in značilne hrvaške kmetije sredi vinorodne dežele.

Seminar FUENS je imel močan odjek v sredstvih javnega obveščanja, saj je bila v času srečanja tiskovna konferenca na Dunaju. Del seminarja so snemali za avstrijsko televizijo. Posneli so po radiu

OD TEDNA DO TEDNA

■ Britanski petrolejski družbi Shell in British Petroleum (BP) sta priznala, da sta v obdobju 1969-1973 nakazovali italijanskim strankam in politikom denarne nagrade, kar sta knjizili kot »stroške za reklamo in publicitetos«. Obe družbi trdita, da so bila ta vplačila povsem zakonita in miso bila v nasprotju s sedanjo italijansko zakonodajo. Družba Shell je izplačala nad dva milijona angleških funtov, BP pa 800.000. Od podpor so bile izključene skrajno desničarske ali levičarske politične skupine.

■ V Fiatovi tovarni v Rivalti (Turin) je izbruhnil hud požar, za katerega menijo, da je bil nameran, s oddelku, v katerem izdelujejo sedeže za avtomobile tipa 128, 130 in 131. Požar je zajel paviljon, dolg sto metrov in širok 40 metrov. Pri tem so bili popolnoma uničeni hranilniki penaste gume. Škode je za dve milijardi lir.

■ Nad desetisoč oseb se je za veliki petek udeležilo križevega pota v Jeruzalemu. Kljub stalni napetosti na Bližnjem vzhodu je rekordno število romarjev v času velikonočnih praznikov obiskalo Sveto deželo.

■ V Pragi se je končal 15. kongres češkoslovaške partije. Za glavnega tajnika je bil ponovno izvoljen Gustav Husak, ki je na tem mestu že od 17. aprila 1969.

motive ter nekaj pokrajinskih iz okolice Sv. Višarj. Nekaj najboljših del so obiskovalci tudi pokupili.

Nekaj po 15° sta se pomerili v prijateljski tečmi v odbojki domača ženska ekipa »Hrast« in CSU iz Trsta. Čeprav dekleta niso nudila ravno vrhunjskega športnega užitka, so vendar znala pritegniti pozornost občinstva in domačih navijačev. Tekma se je zaključila z rezultatom 2:2.

Zatem je nastopila (prvikrat v Doberdolu) folklorna skupina iz Sovodenj. Lepe narodne noše, ples in petje je pač nekaj, kar vedno privablja naše ljudi, zato so vsi z zanimanjem sledili izvajanju programa in večkrat nagradili z aplavzom sovodenske fante in dekleta.

Končno se je predstavil še ansambel Iga Radoviča s svojim bogatim sporedom. Ta ansambel je pri nas dobro znan; povedati pa moramo, da se je tokrat predstavil pomlajen in prenovljen in je zato vladalo veliko zanimanje, kako se bo v novi zasedbi odrezal. Fantje so še enkrat pokazali, da jim tudi večje težave ne morejo zaustaviti poti in so s svojo izvedbo prijetno presenetili vse prisotne. Med občinstvom so bili deležni kar največjega priznanja, saj so zlasti mladi s svojo izredno veliko udeležbo pokazali vso navdušenost in odobravanje, pa tudi starejši so ansambel zelo dobro ocenili. Skupini želimo veliko poguma in vztrajnosti na poti, ki jo bo prav gotovo pripeljala do najboljših uspehov in priznanj.

tudi intervju s predstavniki vsake manjšine.

Občni zbor FUENS je ob koncu zasedanja sprejel resolucijo proti avstrijski manjšinski politiki in preštevanju, ki jo je predložila Koroška dijaška zveza in resolucijo o problemih Slovencev v Italiji, ki jo je predložil Slovenski kulturni klub. Ta resolucija se glasi:

Mladinska komisija FUENS se je zbrala 16. aprila 1976 v Železnem in je proučila položaj slovenske manjšine v Italiji s posebnim ozirom na državno pogodbo med Italijo in Jugoslavijo. Mladinska komisija podpira prizadevanja slovenske manjšine za globalni zaščitni zakon, za pravice Slovencev v videmski pokrajini, za najhitrejšo priznanje slovensčine v izvoljenih svetih, za samostojni šolski okraj in za slovenske televizijske sporede.

★

■ Tudi letos se je zbrala na trgu sv. Petra v Rimu ogromna množica vernikov, ki je želela prisostvovati obredom velike noči v baziliki sv. Petra in prejeti papežev blagoslov »Urbí et orbis«. Govor sv. očeta je bil strogo verske narave. Velikonočno voščilo je izrekel v italijanskem, francoskem, angleškem, nemškem, španskem, portugalskem, grškem, arabskem, ruskem, ukrajinskem in kitajskem jeziku. Mi Slovenci pa si želimo, da bi tudi mi kdaj prišli na vrsto.

SV. ZAKON, KRST IN EVHARISTIJA

Zakrament sv. zakona je tesno povezan s sv. krstom in Evharistijo. Zakramentalna resničnost zakona ima svoje korenine v krstu obeh zakoncev, ki sta »z vodo in Svetim Duhom« (Jan III, 5) postala člana skrivnostnega Kristusovega telesa, in zato z vsem svojim bitjem in delovanjem pripadata Bogu in Cerkvi.

Z medsebojnim privoljenjem, ki sta si ga zakonca izmenjala ob poroki, izvršujeta splošno duhovništvo, v katerega sta bila včlenjena pri krstu. Postala sta tako deležna Kristusove ljubezni do Cerkve, ki jo v skupnem življenju doživljata.

A zakon je povezan tudi z Evharistijo, saj prav v njej imata zakonca izreden vir milosti in zato možnost, da dosežeta namen zakona v vsej polnosti.

Evharistija ponavzbuje Kristusovo daritev in oznanja zavezo med Bogom in ljudmi. V njej najdejo zakonci temelj svoje zakonske zveze in se stalno darujejo drug drugemu.

Ker je Evharistija znamenje edinosti in vez ljubezni, zakonci ob uživanju Gospodovega Telesa in Krvi utrjujejo in spopolnjujejo skupno življenjsko vez ter odpirajo svoja srca potrebam bratov in sester v Kristusu.

Tako se po Evharistiji združuje in gradi družina in po njej božje kraljestvo na zemlji.

■ Po 33 dneh pripora je bil znani frančiškanski pater Eligio ob položitvi kavcije 10 milijonov lir spuščen na začasno svobodo. Kavcijo so plačali pripadniki organizacije »Mondo X«, ki jo je on ustanovil. P. Eligio je obtožen, da je skupaj s prijateljem odvetnikom Contejem oškodoval nekega trgovca s sirom iz Verceilija z nepošteno kupčijo za 50 milijonov lir.

■ Nobelov nagrajenec za mir sovjetski znanstvenik Andrej Saharov se je skupaj z ženo Jeleno zapletel v hud prepis s policijskimi agenti v Omsku (Sibirija). Tam sta se udeležila sodnega procesa zoper Mustafa Gemileva, ki se zavzema za povratek Tatarov na polotok Krim, katere je Stalin dal pregnati v notranjost Azije. Gemileva so oblasti obtožile protisovjetskega klevetanja. Do sedaj je bil že trikrat v ječi. Sedaj je bil ponovno obsojen na dve leti in pol zapore.

■ V prvih jutranjih urah je v ponedeljek 12. aprila silovit požar uničil hotel »Dolomiti« v Sappadi (Belluno). V trenutku izbruha požara je bilo v poslopju okrog 90 ljudi, med njimi večja skupina angleških študentov. Življenje je izgubilo šest oseb, od teh trije Angleži, deset pa je bilo ranjenih.

■ Za novega predsednika DC je bil izvoljen Fanfani. Socialisti in komunisti smatrajo to izvolitev za »izzivalno«.

Smrt v družini dr. Andreja Kobala

Pisatelj dr. Andrej Kobal je z radostnim presenečenjem sprejel sporočilo, da mu je bila podeljena v Trstu literarna nagrada »Vstajenje« za leto 1976. S tem je bila knjiga njegovih spominov *Svetovni popotnik pripoveduje* ocenjena kot »najboljše literarno delo v slovenskem zdomstvu za leto 1975«. Pisatelj je z veseljem pristal, da pride v Trst na podelitev nagrade, želel pa je priti tudi v Gorico, da se sreča s svojimi goriškimi prijatelji.

V ponedeljek 19. aprila je prejel v Murnau na Bavarskem, kjer je preživel zimo, telefonsko obvestilo, da mu je nenadoma, od srčne kapi zadet, umrl najstarejši sin Mihael Tomaž, zaposlen kot fizik pri zvezni vladi v Washingtonu. Pisatelj, ki je komaj okreval od bolezní, ki ga je bila prizadela tudi to zimo, je ta udarec nepopisno bridko prizadel. Saj je bil sin Mihael, nadarjen in sposoben znanstvenik, ki si je s svojim strokovnim delom in spisi pridobil resničen ugled v znanstvenih krogih, njegov ponos in up.

Dr. Kobal je s prvim letalom odletel z Bavarske v Washington, kjer se bo zadržal nekaj časa. S tem zaenkrat odpadeta podelitev nagrade v Trstu in srečanje v Gorici.

Dr. Kobalu, sinu Danilu, vsem ostalim družinskim članom in sorodnikom izražamo občutno sožalje! Naj jih dobri Bog krepi v tej uri težke preizkušnje. - R. K.

Italijanski delavci branijo svoje delovno mesto

V zadnjih tednih so neznani teroristi začeli napadati številne tovarne v severni Italiji in blagovna skladišča. Tako so zažgali skladišče tovarne Motta, razne magazine veleblagovnice Standa, oddelke tovarne Fiat-Mirafiori in še druge. Posledica je bila velikanska gmotna škoda in nevarnost, da bodo delavci brez dela.

Vidno je bilo, da policija in orožništvo ne more preprečiti sliden terorističnih dejanj. Zato so se delavci odločili, da bodo sami branili tovarne. V dogovoru z lastniki in tudi s policijo so čez praznike varovali številne tovarne v Lombardiji in Piemontu (Fiat, Pirelli). Nočejo, da bi jim nerazsodne »brigate rosse« in »brigade proletarie« uničile tovarne in odvzele zaslužek.

S tem so italijanski delavci dokazali visoko zavest, da tovarna ni le stvar podjetnikov, temveč tudi delavcev. Po tej poti bi utegnili priti do novih odnosov med podjetji in delavci oziroma sindikati.

S TRŽAŠKEGA

Italijanska knjiga o slovenskem gledališču

Protí koncu lanskega leta je založba Marsilio Editori iz Padove izdala edinstveno knjigo »Il Teatro Sloveno« (Slovensko gledališče). Pripravila sta jo Tržačana Josip Tavčar in Furio Bordoni. Knjiga ima 388 strani. Predstavlja pa izbor celotne slovenske dramatike in je edina te vrste v kakem tujem jeziku.

V knjigi je med najpomembnejšimi prispevek ljubljanskega slavista Jožeta Koruze, ki je napisal zgodovinski pregled slovenske igre, vse od poganških verskih navad, ki so imele dramatsko obliko, pa do verskih iger, ki so jih na Slovenskem prirejali jezuiti v latinščini, slovenščini in nemščini v 16. stoletju. Posebej je obdelan Skofjeloški pasijon iz leta 1721.

Vsa nadaljnja snov je razdeljena po poglavjih: razsvetljenstvo, čitalnice, proti realizmu, gledališče narodnega prebujanja, srečanje z realizmom, naturalizem itd. Ob koncu je prikazana tudi slovenska dramatika v Italiji.

Med Koruzovim pregledom so objavljene tudi odlomki značilnih del iz posameznih obdobij: Matiček se ženi (Linhart), Detelja (Vilhar), Novi svet (Klodič), V Ljubljano ga dajmo (Ogrinc), Medea (Stritar), Tugomer (Jurčić), Svoji k svojim (Vošnjak), Kacijanar (Medved), Dobrodelnost (Detela), Za hčer (Funtek), Sad greha (Gangl), Veriga (Finžgar), Moč usode (Jaka Stoka), Hlapci (Cankar), Apokalipsa (Majcen), Magda (Romec), Dva bregova (Leskovar), Dogodek v mestu Gogi (Grum); Velika puntarija (B. Krefit).

Iz sodobne slovenske drame so predstavljene: Kozak, Mihelič, Potrč, Bor, Mrak, Torkar, Zmavc, Mirko Zupančič, Mikeln, Zupan, Javoršek, Smole in Hieng. Manjkajo pa dramatiiki iz zdomstva kot Zorko Simčič ali Branko Rozman.

Dan staršev v župniji Sv. Križa pri Trstu

Tudi letos so 8. aprila otroci in veroučni dvorani priredili pester program, da bi se staršem pokazali hvalne. Sami so jih povabili. Sestavili so vabilo, župnik ga je razmnožil, otroci pa so raznesli vabila staršem in jih prosili, naj pridejo ob sedmih zvečer, ker bi jim radi pokazali, kako jih imajo radi. Ze vabilo je bilo nekaj otroško lepega in zanimivega. Ni čudno, da se je dvorana tako napolnila.

Prepričan sem, da nikomur ni bilo žal, če je spremljal ta večerni program. Lahko je začutil, kako utripa srce slovenskega otroka v ljubezni do staršev. Vse program je bil uglasen na hvalnost maram in očetom. Bil je bogat. Kar presenetil me je.

Otroško prizadevanje bi seveda brez pomoči starejših komaj tako uspelo. Njihov trud so spremljale sestre notredanke, ki otroke učijo igrati na razna glasbila. Vsi so si morali vzeti veliko časa in zastaviti vse moči, da so staršem pokazali, kaj čuti srce otroka, ki ima na voljo naše razmeroma bogato kulturno izročilo.

Izbrali so lepe deklamacije in pesmi. Marsikatero pesmi in otroške deklamacije še sam nisem ne slišal ne bral. Deklamacij je bilo kakih deset. Vmes se je vrstilo petje in igranje. Najprej je zapel otroški zbor, nato mladinski, potem so otroci in mladi še eno skupaj zapeli.

Petje je vselej kdo spremljal s harmoniko, s klavirjem, z elektronskimi orglami ali pa z več glasbilo skupaj. Nikoli ni zmanjkalo ne otrok ne mladih, ki so bili kos tej zahtevni nalogi. Kdaj pa kdaj si zaslišal spet klavirsko kompozicijo, harmoniko, dve harmoniki. Videli smo prijeten otroški prizorček in igrice. Vse se je končalo s koncertom harmonikarjev ob spremljavi elektronskih orgel in klavirja, pa le ni trajalo predolgo. - xy

Odprto pismo prof. Zalokarju

V ljubljanskem Delu in tržaškem Primorskem dnevniku sem bral Vaše pismo, oz. izjavo, v kateri brez kakršne koli utemeljitve napadate Katoliški glas, katerega bralec sem že skoro dve desetletji. Dovolite mi zato, da izrečem nekaj pripomb k Vašemu pismu.

Najprej naj pribijem, da sem Vas do- slej imel za človeka, ki je izven vsako- dnevnih političnih ozkosti in gleda le na narodno dobrobit svojega naroda. V tem smislu sem tudi cenil Vaše polemike in kritike na račun celovške kurije in nem- ške duhovščine na Koroškem. Ko ste predavali pred nekaj leti v Dragi, sem imel vtis, da skušate biti nad vsako stran- karsko nestrpnostjo in režimsko pohlep- nostjo ter nadutostjo.

Ob branju Vašega napada na KG pa so se vse te moje pozitivne misli o Va- šem delu in mišljenju razblinile kot slama ob prvem jutranjem soncu. Zadel me je namreč nepripravljenost, kvalifikacijski prijem, s katerim ste se lotili polemike s KG. Na kratko bi rad dodal samo ne- kaj pik na i Vašemu žalostnemu članku.

I. Pravi izobraženec kritizira to, kar ve, kar mu je znano. Strga le to, kar je pre- bral ali se prepričal na lastne oči in iz- kustva. Vi ste v svojem pismu hoteli strgati KG, ki ga niste brali, zato ker ste nekje slišali slabo sodbo o njem. To me spominja na fašistične in nacistične čase, ko je marsikdo ovadil nekoga samo zato, ker je o njem slišal to ali ono ali ker mu je bil osebno antipatičen. In ogromno jih je šlo v smrt zaradi neutemeljenega ovadništva svojih sosedov ali političnih ne-

prijateljev. Isti občutek imam pri Vas! Ali pa se motim, ker Vi KG redno pre- birate, čeprav na skrivaj, pa si tega ne upate priznati, to pač zato, ker hočete Vaše oblasti zadati KG »dvojni šah«, kot smo brali v ljubljanskem Delu. (Da bi zadali dvojni šah šovinističnemu »Il Pic- colu«, pa se jim še sanja ne!)

2. »Poznam katoliške izobražence, ki se ne strinjajo s KG...« pravite. Niste s tem odkrili Amerike! Tudi mi v zamejstvu poznamo komuniste, ki se ne strinjajo s pisanjem Dela, Ljubljanskega dnevnika, Komunističnega, Primorskih novic, Primorskega dnevnika itd. Kaj je to kaj čud- nega? Če se pri Vas komunisti na tihem ne strinjajo z Vašim uradnim tiskom, bo- ste pač dovolili, da se tudi tu v zamej- stvu, kjer živimo v političnem plurali- zmu, nekateri ali lahko mnogi ne strinja- jo s KG, morda upravičeno (tudi ured- niki KG so zmotljivi), morda pa tudi ne, o tem ni, da bi tukaj govorili.

Uredniki KG gotovo vedo, kako je s stvarjo, toda če vztrajajo na poti anti- talitarizma, tako fašističnega kot komuni- stičnega, potem pomeni, da delajo iz- kustev za bodočnost, ne glede na trenu- tne kritike. Resnica je namreč nad trenu- tni koristimi in je nadčasovna: ona piše z roko pravice strani naše zgodovine, ki bo o teh naših revnih časih pisala ne ozi- raj se na trenutne režime in politične ali druge koristi. O tem osebno ne dvo- mlim!

3. »De patria nihil nisi bene«, učite. Toč- no, če gre za večne ideale, vrednote in koristi naroda, njegovega jezika, kulture, pravic njegovega ljudstva, kar je treba strogo ločiti od oblastniške mize, ki je minljiva, čeprav bogato obložena. Druga- če pa je nujno o domovini tudi slabo govoriti in pisati, če si to zasluži. Sicer pa je čudno, da ste si izbrali prav ta la- tinski rek, ki je poznan bolj v drugi ver- ziji: De mortuis nil nisi bene! Dati v en koš domovino in mrtvece pa ni najbolj primerno! Čudno tudi to, da ste si iz- brali ta rimski rek, ki si ga najbrž (vsaj tako mislim jaz, oprostite moji nevedno- sti, niso izmislili trpeči sužnji in prepro- sti sloji, ampak oblastniki, morda Neron, Cezar ali uradni odvetnik rimske države Ciceron), zato, da so prekrili svoje zlo- čine, ki gredo v nedogled. Ubijali so na debelo, istočasno pa pridigali in žugali, da je treba o domovini (to je o njih sa- mih) le dobro govoriti in pisati! Lepa morala!

Ne! Mi smo vajeni hvaliti, oz. kritizi- rati vse to, kar je po našem vredno po- hvale ali sodbe, pa naj gre za dogodek v Jugoslaviji ali v Italiji, katere državlja- ni smo. Živimo v političnem pluralizmu in demokratični svobodi in lahko o vsem povemo svoje mnenje, tako kot se lahko vsak državljan v Italiji, Svici, Nemčiji, Ameriki kritično izrazi o svoji državi. Molčati stvari, ki niso pravilne, ki so kri- vične, pomeni biti hlapec, ustvarjen za hlapca! Primorski Slovenci, ki smo šli skozi bič fašizma, pa smo krepko doka- zali, da nismo te vrste ljudi. Zato, g. pro- fesor, bi jaz rekel takole: »De mortuis nihil nisi bene (vsaj prve mesece po smrti), de patria etiam male (če je vred- na)«, ker pač samo zdrava kritika, svo- bodna misel, jasno hotenje in mišljenje lahko izoblikujejo našo družbo in naš svet: iz stoletij v stoletja, mimo in nad vsako oblastjo, pa naj se zdi še tako močna.

Za konec še tole pripombo:

Vi, profesor, streljate svoje topovske polemične krogle precej oddaljeni od na- šega zamejskega življenja. Ne bodite tak- šen paternalist in tako pridigarski, ko govorite o enotnosti, ki bi morala vla- dati med zamejskimi Slovenci. To pridigajte komunistom in njihovim sopotni- kom, mi smo že stokrat skušali graditi takšno enotnost. Ko pa smo videli, da bi bila ta enotnost le hlapčevstvo pod rdečim plaščem, smo pač povedali svoje. Kaj smo mi krivi, če zaradi nekaterih zgodovinskih resnic, ki sta jih napisala naša dva največja zamejska pisatelja, na meji že nekaj mesecev lovijo in zaslišu- jejo cel kup zamejskih izobražencev, od kulturnikov do politikov? To se nam zdi nekaj nezaslišanega in srednjeveškega, ker smo pač vajeni, da italijanski državljani svojo vlado stržejo in napadajo, kakor in kadar hočejo, pa nikomur ne pride na misel, da bi koga zaradi tega zasliševal.

Toda o takem početju svoje oblasti si niste Vi nikdar upali črhiniti, čeprav se imate za izredno objektivnega, razsodne- ga in nadstrankarskega človeka, žal pa le v eno smer!

Pa še tole: Nikarte, profesor in prima- rij Zalokar, nikarte traktirati nas zamej- ske Slovence kot nekakšne svoje pacien-

te! Mi smo dali skozi marsikaj, kar je bilo Vam v osrednji Sloveniji prihranje- nega: dali smo skozi 25 let fašizma, ki nas je moril kot Slovence, kar danes marsikdo, vključno Vaša oblast, pozab- lja (le preberite si pismo, ki ga je v zvezi s procesom o Rižarni poslala trža- škemu sodišču Ljubka Sorlijeva!), dali smo skozi grenkobo povojnih let — od mirovne pogodbe do Osimskega sporazu- ma! Dali smo skozi dobo, ki žal še traja, kaplanov Cedermacev, dali smo in še dajemo skozi dobo prepovedi slovenščine v izvoljenih svetih, na šolah itd. itd. Tako malo in neobjektivno pišejo Vaši časo- pisci v Sloveniji o tem, tako malo in ne- bogljeno, nikjer ni pravega protesta, vse je namreč v očeh Vaših oblastnikov že oddano, na Primorskem in na Koroškem, vse je že odpisano v hladnih srcih Vaših mogočencev. In Vi, ki napadate nas za- mejske Slovence, si ne upate oporekati takšnemu zadržanju Vaše oblasti, ki nas odpisuje iz dneva v dan in nas celo z vztrajnostjo peha v objem avstrijskih in italijanskih strank, da bi se tam kot »na- predni ljudje ja čimprej »proletizirali« in se poitalijančili in ponemčili. Tudi o tem bo Zgodovina — in ne uradni zago- vorniki raznih oblasti — povedala svoje, pa čeprav čez sto let. O tem sem pa res prepričan.

M. L.

■ V Trstu so trije oboroženi roparji vdrli v podružnico št. 5 Italijanske trgo- vske banke. Z naperjenim orožjem so pri- silili kliente in uradnike, da so se vlegli na tla, potem pa pobegnili s plenom, ki znaša 62 milijonov lir.

■ Za 13. junij je določen referendum o splavu; če bo pa prišlo do razpusta po- slanskih zbornic in temu sledečih novih volitev, referendumu ne bo.

Protestna manifestacija v Padričah

Vsi vemo, da je otitis in z njim napad naglušnosti huda bolezen. Da pa so tako neozdravljivo bolne sodne oblasti v Trstu, tega nismo vedeli.

Trmasta volja sodne uprave, da sploh ne upošteva javnega mnenja in demokra- tičnih ustanov, ki ga predstavljajo in da hoče po vsej sili namestiti zapor za mlado- letnike v bivšem istrskem begunskem naselju na Padričah, je globoko odjeknila med prebivalci Bazovice, Gropade, Trebč in predvsem Padrič, ki so nemudoma po koordinacijskem odboru predstavnikov krajevne organizacij ogoroženo protesti- rali in apelirali na vse politične predstavi- nike in druge ustanove, naj preprečijo to namero.

Na ovetno nedeljo 11. aprila dopoldne je bila zato na Padričah pred nameravano poboljševalnico mogočna protestna mani- festacija, na kateri je bila ponovno pou- dargena neprikladnost in škodljivost ta- kega objekta, ki je ne samo v nasprotju z interesi krajevnega prebivalstva, katero

Tradicionalna

BELA NEDELJA
v SAMATORCI 25. aprila

Ob 10.30 slovesna maša. — Ob 15^h: ve- černice; sledi nastop mešanega zbora iz Steverjana v cerkvi z velikonočnimi, pred cerkvijo z narodnimi pesmimi. Ansambel »L. Hlede« ter bogat srečolov v korist elektrifikacije cerkve. — Odličan buffet. V primeru slabega vremena bo zunanji spored pod veliko lopo pri družini Budin (Benčinovi).

je že večkrat potrdilo voljo, da se Kras ohrani s podpiranjem tradicionalnih de- javnosti njegovega prebivalstva, pač pa predvsem v nasprotju z vsakim modernim pojmovanjem rehabilitiranja mladoletnih prestopnikov in v nasprotju s predvideno reformo kaznišilskega sistema,

Tabla, ki jo je podjetje Ricessi posta- vilo na Padričah, naznanja skorajšnji za- četek del, saj je bilo za prve priprave nakazanih čez pol milijona lir.

Zaman so bile vse resolucije, protestne izjave, vprašanja naših političnih predstavi- nikov, nasprotovanja tržaškega občinske- ga in pokrajinskega sveta.

Zaman je bilo srečanje predstavnikov koordinacijskega odbora zgoraj omenjenih voči skupno z županom Spaccinijem pri bivšem prefektu Di Lorenzu, ki je svečano obljubil, da se bo za stvar pozanimal in pravočasno sporočil zainteresiranim o po- tetku priprav za »izrodok« na naši zemlji.

Slomškov dom v Bazovici vabi na

XI. prvomajski praznik

V SOBOTO 1. MAJA

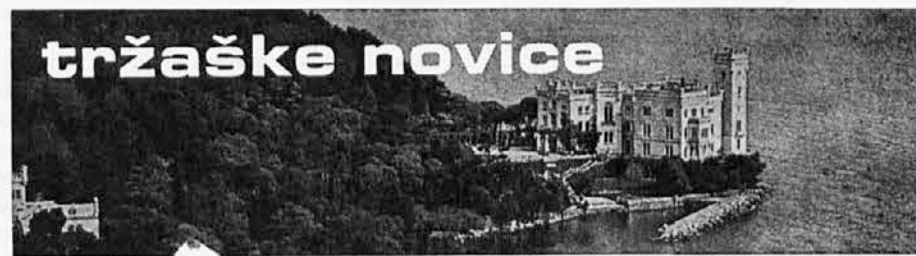
Dopoldne: Tekmovanje v igrah in znanju.

Popoldne: ansambel Taims s humoristom; otroški zbor

»Slomšek« s harmonikarji.

Za večerni vesel spored poskrbi tudi ansambel Taims.

VABLJENI!

tržaške novice

Motena služba božja pri Sv. Justu

Na veliki četrtek je v škofijskih cerkvah dopoldne krizmena maša, med katero škof posveti sv. olja in opravi sv. daritev v somaševanju s svojimi duhovniki. V Trstu je bila ta sv. maša, ker upravlja goriški nadškof msgr. Cocolin dve škofiji, v stolnici sv. Justa že na veliko sredo zvečer. Udeležilo se je je nad sto duhovnikov, medtem ko udeležba vernikov ni bila prav številna. Na seji duhovniškega sveta je bilo sklenjeno, naj bodo drugo berilo kakor tudi tri prošnje v slovenščini.

To pa, kot se zdi, nekaterim nacionali- stičnim prenapetežem ni bilo všeč. Naj- prej so hoteli sv. mašo preprečiti tako, da so policiji javili, da sta v cerkvi dve bombi. Seveda jih policija ni našla, ker jih ni bilo.

Pri sv. maši je bilo do branja berila v slovenščini vse mirno. Tu pa se je začelo kašljanje in tolčenje ob tla. Msgr. Santin, ki je bil tudi navzoč, je stopil k mikro- fonu in pozval vernike, naj ne motijo cerkvenega bogoslužja. Nekateri so na ta poziv odgovorili s tem, da so cerkev iz

protesta zapustili. Sv. maša se je nato nadaljevala pri zaprtih vratih.

O tem neljubem in vse prej kot v cer- kevi spadajočem incidentu je tržaška ku- rija izdala posebno sporočilo, ki ga bomo objavili prihodnjic.

Zasedanje tržaške SSK

V četrtek 8. marca je zasedal izvršni svet Slovenske skupnosti v Trstu in ob- ravnaval številne probleme in vprašanja v zvezi s sedanjim političnim položajem s posebnim ozirom na pravice in zahteve slovenske narodnostne skupnosti.

Poglobljeno je razpravljalo o stanju na tržaški pokrajini, kjer so načelnikom sve- tovalskih skupin predložili osnutek enot- nega programa strank ustavnega loka kot osnove za nadaljnje politične razgovore za rešitev iz politične krize. Izvršni odbor je svojega pokrajinskega svetovaleca po- oblastil, da sledi nadaljnemu razvoju razgovorov v smeri uveljavitve pravice Slovencev do uporabe lastnega jezika v izvoljenih predstavništvih.

V nadaljevanju razprave je bil govor o vladnem zakonskem osnutku za ratifikaci- cijo Osimskega sporazuma med Italijo in Jugoslavijo. Pri tem je ponovno ugotovil, da omenjeni načrt nadrobno predvideva izvajanje gospodarskega sodelovanja, med- tem ko popolnoma prezre izvajanje člena 8 glede obveze o zaščiti slovenske narod- ne manjšine. Izvršni odbor SSK odločno protestira proti tako okrnjenemu izva- nju podpisanega sporazuma, katerega bi- stveni in sestavni del je obveza italijan- ske vlade, da zagotovi slovenski narod- nostni skupnosti »maksimalno možno za- ščitno z notranjimi zakonskimi normami«.

V zvezi s trdim bojem koroških Sloven- com za pravice, ki izhajajo iz avstrijske mirovne pogodbe, jim izvršni odbor iz- raža svoj opopolno solidarnost. Sklenil je, da se bo delegacija Slovenske skupno- sti udeležila protestnega zborovanja 9. a- prilja v Celovcu, kar se je tudi zgodilo.

Izvršni odbor potrjuje svojo podporo prizadovanjem sindikalnih in drugih stro- kovnih delavskih organizacij glede vpra- šanja suhoga doka v tržaškem Arzenalu, ki jo je na tonkovem zborovanju izrazil predstavnik SSK Boris Gombač v sloven- skem nagovoru zbranim delavcem in sin- dikalnim predstavnikom. Tržaški tisk, tu- di slovenski, je to popolnoma ignoriral.

Končno je izvršni odbor SSK razprav- ljal o avtoportu na Fernetičih ter potrdil stališče svoje sekcije na Repentabru, ki zahteva, da se zaustavi nadaljnje širjenje tovarnega postajališča pri Fernetičih ozi- roma da se to premakne v področje na- povedane proste cone. Takšna rešitev bi prizadela najmanj škodo krajevnomu pre- bivalstvu ter ohranila repentaborsko ob- čino slovensko. Prav tako protestira proti nezakonitemu početju podjetja, ki razpo- šilja razlastitvena obvestila lastnikom zemljišč, čeprav nima še gradbenega do- voljenja.

Iz pisma misijonarke Medvešček

Precej let že prejemam Katoliški glas, ki je zame vedno zanimiv, čeprav pride po dveh ali treh mesecih. List mi pošilja Marijina družba iz ul. Risorta 3 v Trstu, za kar sem zelo hvaležna.

V Indiji delujem že 45 let. Doma sem iz Sevnice ob Savi in pripadam družbi Hčera Marije Pomočnice, ki jo je kot salezijanec ustanovil sv. Janez Bosco. Če bo šlo vse po sreči, bom prišla letos ju- lija na obisk domovine. V Sloveniji sem bila že leta 1963. Tedaj sem se za nekaj dni ustavila tudi v Trstu in Gorici. Tudi letos nameravam isto storiti.

Kjer delujem, imamo šolo z nad 1.200 učenkami. Katoličank je 150. Vodimo tudi brezplačno večerno šolo in brezplačno di- spanzor. Vlada ne dovoljuje več prihoda novih misijonark in misijonarjev v Indi- jo. K sreči imamo nekaj domačih redov- nih poklicev. Tako upamo, da bomo z delom za rasti božjega kraljestva lahko še v prihodnje nadaljevali.

Z GORIŠKEGA

Goriški skavti in skavtinje so se vključili v postno akcijo

Prihodnjo nedeljo se bo v večini župnij zaključila postna akcija 1976. Naj povemo, da so se v to akcijo aktivno vključili tu- di goriški skavti in skavtinje. Najprej ta- ko, da so na oljčno nedeljo popoldne v Katoliškem domu organizirali poseben kulturni večer, posvečen misijonom. Dekle- ta in fantje so prispevali originalen nem- prizor z lučmi in glasbo na temo Kris- tusovega govora o poslednji sodbi: »La- čen sem bil in ste me obiskali...« Prizor je bil izredno dovršeno podan. Sledili so še misijonski filmi.

Poleg tega so v mestu in po vaseh or- ganizirali nabirko starega papirja. Na- brali so ga precej. Naj povemo še, da so na veliko sredo in na veliki četrtek imeli velikonočno srečanje. Na veliko sredo po- poldne je bilo namenjeno starejšim skav- tom in skavtinjam ter mladini iz višjih srednjih šol, na veliki četrtek dopoldne pa so se zbrali mlajši in nižješolci. Obe srečanja sta bili v Zavodu sv. Družine.

Velikonočni prazniki v Gorici

Lahko jih imenujemo praznike sonca in luči. Po dobrih pripravah naših dušnih pastirjev, s postnimi govori vsak petek v postu, s tridnevno za žene in dekleta pred tiho nedeljo, smo doživeto prisostvovali obredom velikega tedna.

Večerna maša na veliki četrtek v cerkvi sv. Ivana je bila kot agape prvih kristjanov, ki so se zbirali k lomljenju kruha, saj je prevladovalo pravo družinsko vzdušje, ko je vsa cerkev pristopila k mizi Gospodovi.

Zadnja postna pridiga je bila na Travniku v cerkvi sv. Ignacija, medtem ko so bile vse prejšnje v cerkvi sv. Ivana in jih je vodil gabski župnik Jože Jurak. Zadnja pridigo pa je imel dr. O. Simčič.

Obredov velike sobote se je udeležilo lepo število vernikov. Nadvse veličastno pa je bilo vstajenje v stolnici. Naši verniki iz Gorice in okolice so cerkev napolnili kot le redkokdaj. Na koro so prepevali številni pevci in ob teh velikonočnih pesmih, ki jih verjetno noben narod nima lepših, smo vsi podoživljali Kristusovo zmagoslavlje. Po končani velikonočni maši se ljudje kar niso mogli raziti. Radostnih obrazov so si voščili prijatelji in znanci.

Lepo in sončno je vstalo tudi ponedeljkovo jutro, ko po naši stari slovenski navadi radi pomnimo v Emavs. Tudi letos smo ostali zvesti tej tradiciji in z župnikom slovenske duhovnije msgr. Močnikom poromali v Stare Milje, onstran Trsta. Med cvetočimi češnjami in pomladnim zelenjem so se skrivale preproste in tako značilne hišice, ki jih vedno bolj izpodirajo moderne hiše, ki dajejo nekdanji tržaški okolici čisto drugačno lice.

V Starih Miljah smo imeli pete litanije in tako zaključili velikonočne praznike, ki so nam prinesli toliko duhovnega veselja.

Koristna turistična pobuda

»Gorizia - Manifestazioni provinciali 1976«. Pod tem naslovom je goriška turistična ustanova (Ente provinciale per il turismo) izdala ličen prospekt, kjer so nazivane vse prireditve v naši pokrajini od 1. marca dalje. Poleg tega vsebuje prospekt še zgodovinske, zemljepisne in narodopisne podatke posameznih krajev z napotki, ki jih ponazarja tudi zemljepisna kanta.

Takega prospekta smo bili Goričani, pa tudi turisti, ki prihajajo v naše kraje, zelo potrebni. Turistična ustanova je izdala tudi nekaj barvnih slik najbolj značilnih krajev naše pokrajine.

IZ KANALSKE DOLINE

Kulturna pomlad v Ukvah

Na velikonočni ponedeljek 19. aprila sta nastopila v Ukvah ansambla Taimis in Galebi z Opčin. Pohvaliti je seveda treba nastopajoče in vodjo ansamblov G. Pohajača za lepo pobudo, predvsem pa je treba dati vse priznanje domačim organizatorjem, župniku Gariupu, prof. Venosiju in drugim, ki so široko zastavili program za kulturno osveščanje v Ukvah. Znani dogodki v zvezi s tečajem slovenščine so jim dali še več poguma; zlasti pa so jim dokazali, da se z vztrajnostjo in odločnostjo da veliko doseči.

V poletnem času imajo na programu več prireditev v Ukvah samih pa tudi na planini. Poleg tega je župnik Gariup začel delati z mladino v okviru mladinskega krožka; prof. Venosi pa misli začeti s

tečajem slovenščine tudi v Zabnicah, kjer je zanj veliko zanimanja. V Zabnicah bodo v kratkem tudi odprli dvorano v župnišču.

Veliko veselje navdaja človeka, ko poslušajo župnika Gariupa in prof. Venosija, ki s pravim mladostnim navdušenjem pripovedujeta o dosedanjih dosežkih in o načrtih za bodočnost.

Prva kulturna pobuda, nastop mladine z Opčin, je medtem odlično uspela; to bo seveda dalo novega zagona prizadevanjem za uveljavitev pravic naših ljudi v Kanalski dolini. - Udeležene

Ubald Vrabec najbolj priljubljen skladatelj

Revija »Primorska poje 76« je za nami. Priglasilo se je 83 zborov, v veliki večini so bili to moški zbori. Zajeli so Primorsko v Jugoslaviji in Italiji. Skoro vsak zbor je izvajal po tri pesmi. Skupno torej okrog 250 pesmi. Pri tem je tudi zanimivo, kateri skladatelj je bil največkrat zastopan. Iz objavljenega programa je razvidno, da je palmo zmage odnesel Ubald Vrabec. Nastopajoči zbori so izvajali 21 njegovih pesmi. Za Vrabcem pride Rado Simoniti s 17 in na tretjem mestu je Radovan Gobec (12 pesmi).

Sledijo Matija Tomc (10), Emil Adamič (10), Oskar Dev, Karel Pahor, Danilo Bučar vsak po 7 pesmi, s 6 pesmimi sta bila zastopana Alojz Srebotnjak in Ciril Pregelj. Pesmi Vinka Vodopivca je izbralo le pet zborov.

Ker so na reviji »Primorska poje« nastopili zbori, ki jim z vso upravičenostjo lahko rečemo »ljudski« zbori, je njih izbira pesmi dober pokazatelj, kakšne pesmi si danes zbori želijo: pevne priredbe narodnih in takšne, ki so v ljudskem duhu komponirane. Težke moderne kompozicije težko najdemo v podeželske zbere. Med sodobnimi skladatelji zna Primorcem najbolj zapeti Ubald Vrabec.

Menimo da zato, ker zna biti moderen in istočasno ljudski.

Pastirček št. 7

April-mali traven, je letos v znamenju velike noči. O njej in o pomladi je v tej številki mnogo povedanega. Tako je v zaglavju »Svobodna tribuna« najti razgovor o velikonočnih počitnicah. Ob spominu na očka in mamico opiše Ana Marija Frandolič svoje velikonočno doživljanje. Tončka Curk pa v svoji črtici prikaže pomladno prebujenje.

Pesmi so prispevali: Zora Saksida (Povsod pomlad, Prvi april, Teče miška), Vladimir Kos (Zaupam ti daljno skrivnost) in Terezika (Tožba matere nad nevaležnim sinom). Zorko Harej je uglasbil pesem Stane Vinšek »Kolo«.

Sara piše o travi in hrčku, Delavni lev o skavtski liliji, Branko o prihodnjem svetovnem nogometnem prvenstvu, ki bo leta 1978 v Argentini.

Ljubka Sorli je avtorica pravljicne igrice v treh prizorih »Janika«. Pretresljiva je zgodba »V spanju so zgoreli«; napisala jo je Viktorija Zerjal. Cikloma priobčuje še en intervju o molitvi pod naslovom »No vidiš, da sem imela prav!« Dopisi mladih bralcev ter uganke in zanke zaključijo to predzadnjo številko 30. letnika.

Slišijo se glasovi, da bo »Pastirček« nehal izhajati. Le kdo ga bo vredno nasledil in nadomestil? Rešimo ga, dokler je še čas! - jk

KONCERT

mešanega zbora »Lojze Bratuž« iz Gorice
Dirigent: Stanko Jericijo
Napovedovalka: Marija Češčut

KATOLIŠKI DOM - GORICA
petek 30. aprila 1976 ob 20.30

SPORED

J. Gallus: *Regali ex progenie*
T. L. Victoria: *O vos omnes*
J. Gallus: *Beatis estis*
F. Mendelssohn: *Slovo od gozda*
J. Aljaž: *Zaostali pič*
A. Groebming: *V tujini*
M. Tomc: *Majska noč*
O. Dev (harm. U. Vrabec): *Soči*
S. Malič: *Zinski večer*
U. Vrabec: *Prihod*

M. Filej: *Kaj pa ti fantič*
B. Šček: *Sedma ura*
B. Šček: *Bleda luna*
J. Močnik: *Pojdam pa v Rute*
F. Cigan: *Rožmarin, spomin*
P. Kernjak: *Ko b' jes vödava*
L. Kramolc: *Sem se rajtov ženiti*
S. Mihelčič: *Puabač sem star*
D. Jenko (prir. L. Lebič): *Lipa*

OBVESTILA

Seja ZCPZ (Združenja cerkvenih pevskih zborov - Gorica) bo v ponedeljek 26. t. m. ob 20.30 v Katoliškem domu.

V gledališču Verdi v Gorici bo v sredo 28. aprila ob 10. uri mladinska igra »Srce igračka«, ob 20.30 pa igra »Igorju ugaja Bach« (goriški abonma).

Občni zbor Katoliškega tiskovnega društva bo v mali dvorani Katoliškega doma v četrtek 29. aprila, in sicer v prvem sklicanju ob 15.30, v drugem ob 16. uri. Na dnevnem redu so poleg poročil predsednika in nadzorstva tudi volitve novega odbora in slučajnosti. Vabljeni vsi člani KTD.

V Marijinem domu v ul. Risorta 3 v Trstu bo od srede 28. aprila do nedelje 2. maja duhovna obnova za dekleta in žene z govori ob 7. uri in ob 17.30. Vodil jo bo frančiškanski pater dr. Bernardin Sušnik.

Slovenski kulturni klub v Trstu prireja v soboto 24. aprila ob 19. uri večer posvečen manjšinam v Evropi. Častni gost večera bo glavni tajnik federalistične unije evropskih narodnih skupnosti Olav Meinhardt.

Romarjem v Rim. Odhod iz Trsta v petek 30. aprila ob 6.30 s trga Oberdan, iz Gorice ob 7.30 izpred železniške postaje. Povratek 3. maja okrog 22. ure.

Romanje v Einsiedeln. Zaradi boleznih so nekatere romarice odstopile. Razpoložljivih je zato še nekaj mest.

Osemdnevno romanje v Palestino. Duhovska zveza v Trstu prireja poleg skupnega romanja v Einsiedeln tudi osemdnevno romanje v Palestino, ki bo od sobote 7. do sobote 14. avgusta. Odhod z letališča v Ronkah in prav tako povratek. Obisk svetih krajev v Palestini z avtobusom. Bivanje v udobnih hotelih. Romanje je v organizaciji Pavlincev iz Milana. Potreben je osebni potni list. Število romarjev je omejeno na 84 (za dva avtobusa). Vpisovanje traja do 25. maja, če ne dosežemo prej števila 84. Na voljo je še približno 20 mest. Vpisuje v Trstu Stanko Zorko, Vico delle Rose 7, tel. 414646, v Gorici pa uprava Katoliškega glasa. Stroški znašajo okoli 300.000 lir, vendar vsota še ni dokončno znana. Odvisno je od vrednosti lire. Ob vpisu se da na račun 50.000 lir.

DAROVI

Za sklad Katoliškega glasa: Goričan, da bi Katoliški glas izhajal še sto let 7.000; Brezavšček, Svica, 6.000 lir.

Za slovensko duhovnijo v Gorici: Stefanija Bertossi v spomin Franca Zgavca 5.000 lir.

Za Zavod sv. Družine: L. H. 20.000; Kmečko-delavska posojilnica, Sovodnje, 20.000 lir.

Za SKAD: N. N., Gorica, 10.000 lir.
Za moški zbor »M. Filej« (ob pikniku): Cvetko Pavletič 10.000 lir.

Vadnjal Marjetka: za Katoliški glas in za Alojzijevošče po 5.000 lir.

Kajetan Buzzi: za sklad Katoliškega glasa 5.000 in za svetogorsko baziliko 10.000 lir.

Za ortopedsko nogo: N. N., Trst, 5.000; Pavel Chersi 5.000 lir.

Za lačne po svetu: N. N., Rupa, 5.000 lir.
Za misljone: G. V. 2.000 lir.

Širite „Katoliški glas“

Koncert »Consortium musicum« v Ljubljani

V soboto 10. aprila je v dvorani Slovenske filharmonije v Ljubljani nastopil zbor »Consortium musicum« ter izvajal ljubezenske madrigale H. L. Hasslerja, ljubezenske pesmi J. Brahmsa ter kantato »Carmina burana« skladatelja C. Orffa. Slednji dve deli je zbor odpel ob spremljavi dveh klavirjev, katerima so se v Orffovi skladbi pridružila še tolkala. Koncert je vodil dirigent Mirko Cuderman. Polna dvorana je navdušeno sprejela lepi koncertni večer, ki sodi gotovo med visoke umetniške dosežke slovenske poustvarjalne glasbe.

Ljubljanska TV

Sporod od 25. aprila do 1. maja 1976

Nedelja: 10.45 Otroška oddaja. 12.35 Nedeljsko popoldne. 16.25 Hokej. 20.00 Salaš. 21.05 Košarka Jugoslavija: SZ. 22.35 Sport.

Ponedeljek: 17.10 Otroška oddaja. 18.05 Plavanje. 20.00 »Dva bregova«. 21.40 Kratki filmi.

Torek: 11.25 Naši zbori. 17.20 Papirnati mesec. 20.00 »Čudoviti prah«, film.

Sreda: 17.10 Otroška oddaja. 18.10 Na sedmi stezi. 20.00 »Zemlja«, film.

Četrtek: 17.20 Otroška oddaja. 18.25 »Zavesta tišine«, film. 20.00 »Mladi Garibaldi«. 21.05 Četrtekovi razgledi. 21.35 Koncert.

Petek: 17.10 Otroška oddaja. 18.10 Naši zbori. 18.45 Okus in vonj. 19.05 Kako uporabljamo slovar slovenskega jezika. 20.45 »Povest o dobrih ljudeh«, film.

Sobota: 9.30 Prvomajski takti. 10.15 »Razvedni slonček«. 11.15 Veliki raziskovalci. 12.05 »Plemenita kri«, film. 12.30 Boks. 14.55 Nogomet Manchester U.: Southampton. 16.50 Atletika. 17.40 Nogomet CZ: Če. 20.00 »Obsedno stanje«, film.

Radio Trst A

Poročila: 7.15 (samo ob delavnikih), 8.15, 11.30 (samo ob delavnikih), 13.15, 14.15, 17.15 (samo ob delavnikih), 20.15 in 22.45. Dejstva in mnenja: 14.30 (samo ob delavnikih).

Sport: (dnevno) ob 20.00 uri.

Sporod od 25. aprila do 1. maja 1976

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župne cerkve v Rojanu: 9.45 A. Schönberg: Godalni kvartet. 11.15 Mladinski oder: »Kukavičji Miheec«. 12.00 Nabožna glasba. 12.15 Vera in naš čas. 13.00 Kdo, kdaj, zakaj. 14.30 Nedeljski vestnik. 15.45 Nedeljski koncert. 16.30 Operetna fantazija. 17.00 Sport in glasba. 18.00 »Daljni odmevi«, drama. 19.25 Pesmi odporniškega gibanja. 20.30 Sedem dni v svetu. 20.45 Pratika. 22.10 Sodobna glasba in glasba za lahko noč.

Ponedeljek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 14.30 Pregled slovenskega tiska v Italiji. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Baletna glasba. 19.10 Odvetnik za vsakogar. 20.35 Slovenski razgledi. 22.15 Glasba za lahko noč.

Torek: 11.35 Pratika. 12.50 Revija glasbil. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Komorni koncert. 19.10 Trideset let gledališkega amaterstva v naši deželi. 19.25 Za najmlajše. 20.35 Verdi: »Otello«, opera. 21.50 Glasba.

Sreda: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Deželni koncerti. 19.10 Družinski obzornik. 20.35 Simfonični koncert. 21.40 Glasba.

Četrtek: 11.35 Slovenski razgledi. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Zbor »J. Vlahovič« z Zagreba. 19.10 Človek pred rojstvom. 19.25 Za najmlajše. 20.35 »Posvetni trio«. 21.15 Skladbe davnih dob. 21.45 Glasba za lahko noč.

Petek: 11.40 Radio za šole. 12.00 Opoldne z vami. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.15 Umetnost... 18.30 Radio za šole. 18.50 Koncertisti naše dežele. 19.10 Slovenska vojna lirika. 20.35 Delo in gospodarstvo. 20.50 Koncert. 21.30 Glasba za lahko noč.

Sobota: 8.30 Promenadni koncert. 9.00 Praznično jutro. 10.00 Simfonični koncert. 10.45 Od melodije do melodije. 11.15 Mladinski oder: »Mali Ciprijanček«. 11.35 Poslušajmo spet. 15.45 Avtoradio. 17.00 Za mlade poslušavce. 18.30 Romantična in simfonična glasba. 18.50 Znani motivi. 19.10 Liki iz naše preteklosti. 19.40 Pevska revija. 20.35 Teden v Italiji. 20.50 »Kadar te zbudijo«, drama. 21.30 Lahka glasba.

SSG - Trst. V Kulturnem domu v Trstu bo v torek 27. aprila ob 15.30 mladinska igra »Srce igračka«.

Davčne prijave. Po televiziji in v časopisih te dni veliko govorijo in pišejo o letošnjih davčnih prijavah. Novost je v tem, da bo moral davkoplavevalec sam sebe obdavčiti in takoj plačati svoj delež davkov na banki in ne več pri davčni iztirjevalnici. Novosti so tudi v tem, kdo je dolžan napraviti davčne prijave. Zato je prav, da se vsakdo zanima, ali je tudi on prizadet in mora vložiti prijavo. Ker so nastale težave z obrazci in podatki, ki jih nekatere ustanove še niso dale (npr. INPS), je vlada podaljšala rok za prijavo dohodkov do 15. maja.

V kratkem izide v Trstu zbirka črtic in novel tržaških avtoric Irene Zerjal in Marije Misljej z naslovom

MORJE, RIBE, ASFALT

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 70 lir, osmrtnice 100 lir, k temu dodati 12% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. dr. Fr. Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Na velikonočni ponedeljek je mirno v Gospodu zaspala naša draga mama

Ana Humar vd. Saksida

Pogreb je bil v četrtek 22. aprila iz župne cerkve sv. Ivana na goriško pokopališče.

Gorica - New York - Melbourne - Lehighbridge, 20. aprila 1976

Hčere Zora, Silva, Cveta in sin Lojze z družinami, hči Mirjam z možem Miletom, ter hčere Sonja, Lila, Ana in Marjeta (sestra Veronika)